

ХУЛОСАИ

экспертӣ ба кори диссертационии Қаюмова Ҳурилиқо Тағайевна дар мавзуи «Нақши анъанаҳои халқи тоҷик дар ташаккули ватандӯстӣ, сулҳпарварӣ ва таҳаммулпазирии хонандагони синфҳои ибтидой», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагоги аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст

1. Таҳаввулоти иҷтимоию сиёсие, ки дар Ҷумҳурии Тоҷикистон рӯх дода истодааст, зарурати сифатан беҳтар кардани корҳои таълимӯ тарбиявиро кайҳо ба миён овардааст. Вобаста ба ин, таъсиррасонӣ ба шахсияти хонанда бояд фарогири руҳи замон бошад. Проблемаи тарбияи насли наврас, маҳсусан бо назардошти анъанаҳои халқи тоҷик, ки дар ташаккули ватандӯстӣ, сулҳпарварӣ ва таҳаммулпазирии хонандагон нақши муҳим мебозанд, ҳамеша дар ҳар давру замон мубрам бοқӣ мемонад. Маҳсусан, мушкилоти таҳаммулпазирӣ, муносабати таҳаммулпазирона ба намуди гуногуни ақидаҳо, анъанаҳо, ахлоқ – айни замон ба яке аз самтҳои муҳимтарин ва мубрами таҳлили илмӣ табдил ёфта истодааст.

Имрӯз замони муосир бо равандҳои мураккаби сиёсию иҷтимоӣ, ҷаҳонишавӣ ва омезиши тамаддунҳо миллатҳоро водор менамояд, ки дар ҳифзу таҳқими таъриху фарҳанг ва арзишҳои миллии худ талошу кӯшишҳои бесобиқа намоянд. Зеро камтарин саҳлангорӣ дар раванди ҷаҳонишавӣ метавонад муҳимтарин арзишҳои миллӣ, ҳатто ҳастии миллатро ба боди таъриҳи дихҳад. Ҳамин аст, ки асри кунунӣ бо фарқ аз рӯзгори гузашта бо асри гуфтугӯи тамаддунҳову ҷаҳонишавӣ тавсиф мешавад.

Воқеан, дар ҷаҳони имрӯза, ки бо гуногуни мафкуравӣ ва омезиши фарҳангиву ҷаҳонишавӣ майл дорад, таҳаммулпазирӣ, ватандӯстӣ калиди суботи ҷомеа ва омили асосии пешгирии рафткорҳои номатлӯб мебошад.

Довталаби дараҷаи илмӣ Қаюмова Ҳурилиқо Тағайевна бо назардошти фикрҳои болозикр мавзӯи «Нақши анъанаҳои ҳалқи тоҷик дар ташаккули ватандӯстӣ, сулҳпарварӣ ва таҳаммулпазирии хонандагони синфҳои ибтидой»-ро ба сифати таҳқиқоти диссертационӣ интихоб намудааст, ки бе шак мубрам арзёбӣ гардида, дорои аҳамияти назариявию амали мебошад.

Дар ин зимн, унвончу дуруст қайд мекунанд, ки аҳаммияти ҷанбаҳои гуногуни анъанаҳои ҳалқи тоҷик дар тарбияи ватандӯстӣ, сулҳпарварӣ ва таҳаммулпазирии насли наврас муҳим арзёбӣ мегардад ва дар мероси педагогикаи ҳалқӣ (хаттию шифоҳӣ) нақши анъанаҳои ҳалқи тоҷик, назария ва амалияи тарбияи инсон дар руҳияи ватандӯстӣ, сулҳпарварӣ ва таҳаммулпазирӣ эҷод шудаанд. Ба инсон барои мулоҳиза кардан ва меҳру муҳаббатро нисбат ба кишвар эҳсос намудан, дар ӯ эҳсоси эҳтиром ва ҳамдардӣ нисбат ба дигар инсонҳоро бедор намудан басо муҳим аст.

Довталаби дараҷаи илмӣ Қаюмова Ҳурилиқо бо таҳлили адабиёти зиёди психологӣ-педагогӣ оид ба ташаккули малакаҳои ватандӯстӣ, сулҳпарварӣ ва таҳаммулпазирии хонандагони синфҳои ибтидой тавассути анъанаҳои миллии ҳалқи тоҷик ба омӯзгорон ва падару модарон тавсияҳои арзишмандро пешниҳод намудааст, ки арзиши илмӣ доранд.

Аз ин нуқтаи назар, зарурияти таҳқиқи масоили ташаккули малакаҳои ватандӯстӣ, сулҳпарварӣ ва таҳаммулпазирии хонандагони синфҳои ибтидой аз мубрамӣ ва аҳамияти назариявию амали доштани таҳқиқоти диссертационии унвонҷӯй Қаюмова Ҳурилиқо далолат мекунад.

Диссертатсия мутобиқ ба талаботи Низомнома дар бораи шурои диссертационӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 ба тасвиб расидааст, ичро шудааст.

Кори диссертационӣ дар шуъбаи педагогика, психология ва методикаи таълими Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдураҳмони

Чомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон ичро шуда, бо қарори ҷаласаи васеи шуъбаи педагогика ва психология ва методикаи таълими Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдураҳмони Чомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон муҳокима ва ба ҳимоя пешниҳод шудааст (Суратҷаласаи №1 аз 16.04 2025).

Дар хулосаи ҷаласаи васеи шуъбаи педагогика ва психология ва методикаи таълими Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдураҳмони Чомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон ба диссертатсия баҳои воқеъбинонаю ҳаматарафа ва мусбат дода шудааст.

Диссертатсия ба талаботи бандҳои 31-33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобғӯ мебошад.

Мавзуъ ва муҳтавои диссертатсия» ба шинонномаи ихтисоси 13.00.01 – «Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот, аз ҷумла ба банди 1 – «Методологияи таҳқиқотҳои педагогӣ» (равишҳои таҳқиқотӣ дар рушди илми педагогика, ҳамbastagӣ ва ҳудудҳои татбиқпазирӣ онҳо; усулҳои таҳқиқотҳои педагогӣ), банди 6 – «Консепсияи таҳсилот» (сифати таҳсилот ва технологияҳои арзёбии он; равандҳои инноватсионӣ дар таҳсилот), банди 7 – «Педагогикаи амалий» (ҷамъbastкунии таҷрибаи педагогии пешқадам; ҳаракати инноватсионӣ дар таҳсилот; фаъолияти озмоишию таҷрибавии муассисаҳои таълими), ҳамчунин ба Феҳристи ихтисосҳое, ки аз рӯи онҳо дараҷаи илмӣ дода мешавад (қарори Раёсати КОА назди Президента Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 ноябри соли 2017, №5/2 мутобиқат мекунад).

3. Қобили зикр аст, ки натиҷаҳои асосии кори диссертационӣ дар шуъбаи шуъбаи педагогика ва психология ва методикаи таълими Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдураҳмони Чомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон баррасӣ гашта, дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳурияӣ, дар мизҳои мудаввар, семинарҳо ва тренингҳо баррасӣ шуда, ҳамзамон натиҷаҳои асосии кори илмӣ дар

36 мақолаи муаллиф интишор гардидаанд, ки 27-тои он дар нашрияҳои тақризшавандай феҳристи тавсиянамудаи КОА Вазорати маориф ва илми Федератсияи Россия ва КОА наздии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр гардидаанд. Теъдоди интишороти довталаб дар нашрияҳои тақризшаванда ба талаботи банди 34 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни 2021, №267 тасдиқ шудааст, мутобиқ аст.

4. Маводи диссертатсия бо истифода аз ишораҳои мувофиқ ба муаллифони онҳо ва ба сарчашмаҳои иқтибосшуда корбаст шудааст, ки ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ мувофиқат мекунад.

Диссертатсия ба талаботи банди 53-и Низомнома дар бораи шурои диссертатсиинӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои натиҷа ва муқаррароти нави илмӣ барои ҳимояи ошкоро мебошад, ки аз саҳми шахсии муаллифи таҳқиқоти диссертатсионӣ шаҳодат медиҳад.

5. Дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот ва тавсияҳое, ки дар таҳқиқот инъикоси худро ёфтаанд, тавассути методологияи муносибати бонизом, назарияи илмии ташхиси педагогии дар асоси методҳои назариявӣ ва эмпирикии таҳқиқот, инчунин бо таҳлили шароитҳо ва натиҷаҳои корҳои таҷрибавӣ-озмоиши, исботи нуктаҳои асосии дар фарзияи илмӣ пешниҳодшуда, хulosai маҷмуи методҳои мутобиқ ба вазифаҳои ҳар як марҳилаи таҳқиқот, таҷрибаи шахсии муаллиф ҳамчун педагог таъмин карда шудаанд.

6. Талаботи Низомнома дар бораи қабул кардани диссертатсияро ба шурои диссертатсионӣ ба роҳбарӣ гирифта, комиссияи экспертии диссертатсияи унвонҷӯй Қаюмова Ҳурилиқо тавсия медиҳад, ки:

а) диссертатсияи Қаюмова Ҳурилиқо дар мавуи «Накши анъанаҳои ҳалқи тоҷик дар ташаккули ватандӯстӣ, сулҳпарварӣ ва таҳаммулпазирии хонандагони синфҳои ибтидой» барои ҳимоя дар шурои диссертатсионӣ иҷозат дода шавад;

б) ба сифати муассисаи пешбар: **Донишгоҳи давлатии байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода;**

в) ба сифати муқарризони расмӣ: **Сабури Хайрулло Мирзозода**, доктори илмҳои педагогӣ, профессори кафедраи педагогикаи иҷтимоӣ ва касбии Донишгоҳи давлатии Ҳуҷанд ба номи академик Б. Фафуров; **Хоҷаев Қурбон**, доктори илмҳои педагогӣ, профессори кафедраи забон ва фарҳанги Донишгоҳи байналмилалии сайёҳӣ ва сохибкории Тоҷикистон ва **Давлатзода Ҷамила**, доктори илмҳои педагогӣ, директори Коллеҷи омӯзгории ш. Ҳисор интихоб карда шаванд.

г) барои муайян намудани вақти ҳимоя, нашр ва ҷойгир кардани эълони ҳимоя, матни диссертатсия ва автoreferat дар сомонаҳои Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, нашр ва паҳнкунии авtoreferat ва паҳluҳои дигари арзёбии диссертатсия иҷозат дода шавад.

Комиссияи эксперти диссертатсияи Қаюмова Ҳурилиқоро дар мавзуи «Нақши анъанаҳои халқи тоҷик дар ташаккули ватандӯстӣ, сулҳпарварӣ ва таҳаммулпазирии хонандагони синфҳои ибтидой»-ро барои дарёftи дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот баррасӣ намуда, дар асоси банди 60 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ

ҚАРОР КАРД:

1. Диссертатсияи Қаюмова Ҳурилиқоро дар мавзуи «Нақши анъанаҳои халқи тоҷик дар ташаккули ватандӯстӣ, сулҳпарварӣ ва таҳамmuлпазирии хонандагони синфҳои ибтидой» барои дарёftи дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот ба ҳимоя қабул карда шавад.

2. Комиссияи эксперти муҳаққиқони зеринро, ки корҳои илмӣ-таҳқиқотиашон ба ихтисоси 13.00.01-Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот мувофиқат доранд, ба ҳайси **муқарриzonи расмӣ**

пешниҳод менамояд:

– Сабури Хайрулло Мирзозода, доктори илмҳои педагогӣ, профессори кафедраи педагогикаи иҷтимоӣ ва касбии Донишгоҳи давлатии Ҳуҷанд ба номи академик Б. Фафурӯв;

– Ҳочаев Қурбон, доктори илмҳои педагогӣ, профессори кафедраи забон ва фарҳанги Донишгоҳи байналмилалии сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон.

– Давлатзода Ҷамила, доктори илмҳои педагогӣ, директори Коллеҷи омӯзгории ш. Ҳисор.

3. Ба сифати муассисаи пешбар Донишгоҳи давлатии байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода тавсия дода шавад.

4. Барои ҷойгир намудани эълон оид ба ҳимояи диссертатсия дар сомонаҳои Академияи таҳсилоти Тоҷикистон ва Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон розигӣ дода шавад.

5. Барои чопи автореферат бо ҳуқуқи дастнавис (100 адад) ва ирсол гардидани он ба суроғаҳои таъйиншуда иҷозат дода шавад.

Раиси комиссияи эксперти:

доктори илмҳои педагогӣ,
профессор

Каримова И.Х.

Аъзои комиссияи эксперти:

доктори илмҳои педагогӣ,
профессор
доктори илмҳои педагогӣ

Раҳимзода Ҳ.

Гулмадов Ф.

02.06.2025

“Имзои И. Каримова, X. Раҳимзода ва Ф. Гулмадово тасдиқ мекунам”

Нозари кадрҳо ва коргаузории АТТ

М. Саидова